

[Lawaetz.]

sige 20.000 kr. om året, for at virksomheden kan få blot 10 pct. forrentning af sin investering. Det siger mig, at man i masser af tilfælde vil være mere interesseret i at investere 80.000 kr. i andre foranstaltninger af produktionsfremmende karakter.

Det beviser nok nogenlunde, at den sædvanlige cirkel er der: større tilskud og dermed større skatter og en alt for begrænset nyttevirkning for samfundet. Det eneste, man er helt sikker på, er nogle udgifter til ansættelse af flere medarbejdere i administrationen og meget væsentlige udgifter til noget andet, jeg er betænkelig ved. Det er de nævnte 4-5 sagskyndige udvalg. De ser ud, som om de er dyre, men det kan vi vel få opklaret.

Skulle man have virkelige resultater på dette meget samfundsnyttige felt, tror jeg, tilbuddene skulle gøres langt mere tillokkende. Regeringen kan nok som sædvanlig få flertal for en tilskudsordning, da det passer ind i systemet, og jeg vil medgive, at man har mange tilskudsordninger, der er langt mindre nyttige end den, der indeholdes i dette lovforslag.

Vi vil med interesse se på tingene under udvalgsarbejdet og måske medvirke til at få det bedst mulige ud af det. Jeg tror, forslaget om standardiserede forbedringer på brancheplan, eventuelt i samarbejde med brancheorganisationer, er noget af det mest nyttige, og det gælder måske også mere økonomiske motorer til fiskerne. Den slags vil give de bedste resultater i praksis.

Ellemann-Jensen (V):

Venstre kan gå ind for dette lovforslag, men det sker ikke helt uden betænkeligheder. Vi bryder os principielt ikke om statstilskud til erhvervslivet. Vi ser ikke nogen fornuftig sammenhæng i en økonomisk politik, der først påfører virksomhederne betydelige omkostninger af forskellig art og derefter lukker op for statskassen for at sikre finansieringen af de nødvendige investeringer. Det kan føre til skævheder i erhvervsstrukturen, som vi ikke kan være tjent med.

Vi ser heller ikke den store visdom i, at man først pålægger erhvervslivet en samlet omkostningsbyrde på 200 mill. kr. om året med en elafgift og så få måneder efter stiller midler til rådighed for de samme virksomheders investeringer.

Men vi erkender, at den energipolitiske situation kræver usædvanlige foranstaltninger, og det er derfor, vi på trods af principielle betænkeligheder kan gå ind for at yde statstilskud til energibesparende procesændringer i industrien. Vi er nemlig også foruroliget over det uhyggeligt presserende behov for at bremse væksten i energiforbruget, og vi ser dette behov yderligere forstærket af regeringens beklagelige nølen med at træffe beslutning om at få indført kernekraft i Danmark.

Ministeren sagde i sin fremsættelse, at de mål for besparelser i industriens energiforbrug, der er nedlagt i handelsministerens energiplan, vil kræve investeringer på godt 1 mia kr. i de næste 7-8 år. Det siger sig selv, at erhvervslivet med de aktuelle indtjeningsforhold vil have meget vanskeligt ved at opfylde denne målsætning, og handelsministeren kunne såmænd godt have sparet sig sin kryptiske bemærkning i fremsættelsen om, som der står: at privatøkonomiske interesser i at gennemføre spareforanstaltninger ikke vil kunne konkurrere med andre investeringbehov i virksomhederne. Det er såmænd ikke så meget et spørgsmål om privatøkonomiske interesser, som det er et spørgsmål om overhovedet at kunne gennemføre de nødvendige investeringer under de nuværende indtjenings- og konkurrenceforhold.

Om lovforslaget bør det i øvrigt siges, at der er langt mere perspektiv i som her at yde tilskud til energibesparelser i industrielle processer, end der er i tilskud til isolering af bygninger, og hvad vi ellers har set.

Lovforslaget her synes også i endnu højere grad end det tidligere forslag at rumme mulighed for positive virkninger på beskæftigelse og betalingsbalance. Det genfremsatte forslag er i sin nye form også udtryk for en langt mere ligelig behandling af virksomhederne. Vi lægger stor vægt på, at der nu er gjort noget for at undgå en forskelsbehandling til ugunst for de mindre virksomheder, og vi håber, at det med tiden skal kunne lykkes at komme endnu længere ad denne vej.

Vi har en række spørgsmål om beløbsgrænser og administration. Dem vil vi kigge på under udvalgsarbejdet. Jeg kan på venstres vegne give tilsagn om en saglig og velvillig behandling af lovforslaget.

John Winther (KF):

Lovforslaget er en genfremstilling fra første samling. Derfor kan jeg i det store og hele hen-